

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

SST –B-8 Ścianki działowe

Nazwa zamówienia:	PRZEBUDOWA PIĘTRA BYŁEGO SZPITALA NA OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ/
Nazwa obiektu:	Budynek -usługi opieki zdrowotnej i opieki społecznej
Adres obiektu budowlanego:	Grodków ul. Szpitalna nr1 działka nr 189/1
Kody CPV robót budowlanych Grupy robót, klasy robót, kategorie robót	Dział: Kod CPV 45000000-7 - Roboty budowlane. Grupa: Kod CPV 45200000-9 - Roboty budowlane w zakresie wznoszenia kompletnych obiektów budowlanych lub ich części oraz roboty w zakresie inżynierii lądowej i wodnej
Inwestor:	Gmina Grodków,
Adres inwestora	49-200 Grodków, ul. Warszawska 29.,
Autor opracowania:	mgr inż. Jolanta Grzymała -Turzańska upr. konstr.- budowlane 52/94/Op.

Data opracowania: marzec 2014r.

1. WSTĘP

1.1.Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru ścianek działowych oraz suchej zabudowy, przewidzianych do wykonania w ramach robot budowlanych przy realizacji projektu pn.: **PRZEBUDOWA CZĘŚCI BUDYNKU NA OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ**

1.2.Zakres stosowania ST

Specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy realizacji robót wymienionych w pkt.1.1.

1.3.Zakres robót objętych ST

Roboty, których dotyczy specyfikacja, obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie ścian działowych suchej zabudowy.

Ściany wewnętrzne nośne (zamurowania) należy wykonać jako murowane z pustaków ściennych Porotherm 25 P+W klasy 10 na zaprawie zwykłej lub z materiału równoważnego, grubości zgodnie z dokumentacją rysunkową

1.4.Określenia podstawowe

Określenia podstawowe w niniejszej ST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami oraz określeniami podanymi w specyfikacji Wymagania Ogólne.

1.5.Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektów, ST i poleceniami Inspektora nadzoru inwestorskiego.

1.5.1.Wymogi formalne

Wykonanie robót winno być zlecone przedsiębiorstwu mającemu właściwe doświadczenie w realizacji tego typu robót i gwarantującemu właściwą jakość wykonania.

Roboty winny być wykonane ściśle wg dokumentacji technicznej.

1.5.2.Warunki organizacyjne

Przed przystąpieniem do robót wykonawcy oraz nadzór techniczny winny się dokładnie zaznajomić z całością dokumentacji technicznej, w tym także i z pozostałymi odrębnymi częściami dokumentacji (dotyczy to zwłaszcza projektu organizacji robót).

Wszelkie ewentualne niejasności w sprawach dokumentacji należy wyjaśnić z autorami poszczególnych opracowań.

2.MATERIAŁY

2.1.Wymagania dla materiałów

2.1.1. Porotherm 25 P+W pustaki ceramiczne przeznaczony do budowy ścian wewnętrznych nośnych.

Grubość ściany: 25 cm

Wymiary	250x373x238 mm
Masa	ok. 1,8 kg/szt.
Zużycie	10,7 szt./m ²
Zużycie zaprawy	16 l/m ²
Klasa wytrzymałości	10/15
Współczynnik przenikania ciepła	U=1,03** W/m ² K
	**zaprawa zwykła

2.1.2. Płyta gipsowo-kartonowa

- **Cechy płyt g-k**

Polska Norma PN-B-79405 swoim zakresem obejmuje płyty o następujących wymiarach: grubość 9,5; 12,5; 15,0; 20,0 mm (dostępne na podstawie aprobat technicznych 6,5; 20 i 22 mm); szerokość: 600; 900; 1200 i 1250 mm, długość od 2000 do 4000mm.

- **Płyty gipsowo-kartonowe**

Płyty muszą odpowiadać Polskiej Normie PN-B-79405 oraz normom DIN 28280 i ÓNORM B 3410. Zgodnie z normą PN-96/B-02874 oraz DIN 4102-4 należą one do klasy materiałów budowlanych niepalnych. Wyróżniamy następujące rodzaje płyt:

GKB

płyta standardowa do stosowania w pomieszczeniach o wilgotności względnej nie większej niż 70% (karton szary a napis na spodniej stronie niebieskie) wykonana jest z rdzenia gipsowego, którego powierzchnia i krawędzie wzdłużne pokryte są kartonem. Płyty tego typu stosowane są jako okładziny ścian i sufitów na konstrukcji nośnej oraz jako suchy tynk.

GKBI

płyta impregnowana o podwyższonej odporności na działanie wilgoci, którą można stosować w pomieszczeniach, w których wilgotność względna powietrza okresowo przekracza 70%, a nie jest wyższa niż 85% (okres podwyższonej wilgotności w ciągu doby nie powinien przekraczać 10 godz.) Płyta ta ma ograniczoną nasiąkliwość do 10%, poprzez dodatek środków hydrofobowych do rdzenia gipsowego (karton od strony licowej ma kolor zielony, a napis na spodniej stronie jest niebieski). Płyty tego typu stosowane są w łazienkach, kuchniach i innych pomieszczeniach o podwyższonej wilgotności powietrza jako podłoże dla płytek ceramicznych

GKF

płyta ognioochronna przeznaczona do budowania przegród ogniowych. Posiada dodatek odcinków włókna szklanego w rdzeniu gipsowym. Przewidziana do stosowania w pomieszczeniach o wilgotności względnej nie większej niż 70%. (napisy czerwone).

GKFI

płyta ognioochronna i impregnowana, łączy w sobie cechy płyt GKF i GKBI (napisy czerwone), z rdzeniem impregnowanym środkiem hydrofobowym i zbrojonym włóknem szklanym, co zapewnia opóźnione i zmniejszone wchłanianie wilgoci. Stosowana w łazienkach czy też

kuchniach i innych pomieszczeniach o wilgotności względnej do 70%, w których dodatkowo istnieją wymagania ochrony przeciwpożarowej. Płyty można stosować w pomieszczeniach o wilgotności względnej do 70%, a okresowo (do 10 godz. na dobę) o podwyższonej wilgotności względnej powietrza do 85%.

Płyta gipsowo-kartonowa powinna odpowiadać wymagom normy PN-B-79405:1997.

Wpom wilgotnych należy stosować impregnowane płyty g-k (GKBI lub GKFI).

2.1.3. Zabezpieczenie p.poż: . przedstawiono równoważne rozwiązania-dla płyty gipsowej pożarowej GKF to jest :wymagana odporność EI 30

2.1.3.1.-Płyty Conlit,

CONLIT PLUS wchodzi płyty CONLIT PLUS ALU o grubości 60 mm z wełny mineralnej Rockwool pokrytej jednostronnie zbrojną falią aluminiową oraz klej CONLIT GLUE do wykonywania uszczelnień i połączeń w płytach. Płyty CONLIT PLUS w zależności od klasy zabezpieczenia, jaką mają spełniać, występują w dwóch odmianach - CONLIT PLUS 60 ALU dla odporności ogniowej EIS 30 i EIS 60 oraz CONLIT PLUS 120 ALU dla odporności ogniowej EIS 90 i EIS 120.

System CONLIT PLUS przeznaczony jest dla przewodów usytuowanych pionowo lub poziomo wykonanych z blachy stalowej o maksymalnych wymiarach 1250 x 1000 mm lub przewodów o przekroju poprzecznym nie większym niż 1,25 m² pod warunkiem wykonania usztywnień wewnątrz przewodów.

Unikatowa struktura płyt - będąca połączeniem twardej wełny mineralnej z granulatem wodorotlenku magnezu zwiększającego jej właściwości ognioochronne - sprawia, że grubość zabezpieczenia została zredukowana do 60 mm dla wszystkich klas odporności ogniowej. Przekłada się to w praktyce na efektywne rozmieszczenie przewodów w świetle wysokości kondygnacji oraz na zminimalizowanie akcesoriów mocujących płyty do jednego wymiaru (jednakowa długość szpilek, gwoździ montażowych itp.)

2.1.3.2.-PROMATECT

Płyty ogniowe PROMATECT - H,
format standardowy 1250 x 2500 mm, grubość 10 mm (1 m²)

Do wykonania elementów budowlanych oraz okładzin ogniochronnych o deklarowanej odporności ogniowej. Rozróżniamy trzy rodzaje płyt ogniochronnych, wykonanych ze składników mineralnych.

Do dyspozycji są silikatowo-cementowe płyty PROMATECT-H oraz jej lżejsze uzupełnienia : płyty PROMATECT-L, -L500 oraz-LS.

Innym rodzajem płyt są płyty krzemianowe: PROMATECT-200 oraz PROMAXON Typ A. Wszystkie rodzaje płyt są materiałem niepalnym (A1 wg normy DIN 4102).

Jakość płyt zabezpieczona jest przez system kontroli jakości zgodnie z NBN EN 29002 - ISO 9002 oraz ISO 14001. Niewielkie grubości okładzin, mały ciężar konstrukcji oraz możliwość prefabrykacji dają znaczne korzyści ekonomiczne.

Płyty PROMATECT i PROMAXON można obrabiać typowymi maszynami i narzędziami stolarskimi, do mocowania ze sobą i innymi materiałami używa się powszechnie dostępnych w handlu środków łączących jak : wkręty, zszywki, dyble i śruby.

Płyty PROMATECT i PROMAXON są niewrażliwe na wilgoć, powinny być jednak składowane w miejscu suchym. Do wykonywania powierzchni dekoracyjnych można używać typowych, dostępnych na rynku środków malarskich.

Zakres zastosowania:

Do wykonywania ścian ogniochronnych, ogniochronnych sufitów podwieszanych, przewodów wentylacyjnych i oddymiających, kanałów kablowych oraz do zabezpieczenia ogniochronnego stalowych elementów konstrukcyjnych.

Do wykonania ogniochronnych okładzin konstrukcji drewnianych oraz żelbetowych

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów i ich rodzaju podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2.2. Wymagania szczegółowe

2.2.1. Cegła ceramiczna pełna o wytrzymałości $R_c=15,0\text{MPa}$.

~ wymiary $l = 250\text{ mm}$, $s = 120\text{ mm}$, $h = 65\text{ mm}$

~ dopuszczalne odchyłki wymiarowe cegły:

o na długości 7 mm ,

o na szerokości 5 mm ,

o na grubości 4 mm ,

~ masa $4,0\text{--}4,5\text{ kg}$,

~ dopuszczalna ilość cegieł połówkowych, pękniętych do 10% ilości cegieł badanych,

~ nasiąkliwość nie powinna być większa od 16%,

~ wytrzymałość na ściskanie 15 MPa ,

~ odporność na działanie mrozu po 25 cyklach zamrażania do -15°C i odmrażania – brak

uszkodzeń po badaniu,

~ odporność na uderzenie powinna być taka, aby cegła upuszczona z wysokości $1,5\text{ m}$ na inne cegły nie rozpadła się na kawałki; może natomiast wystąpić wyszczerbienie lub jej pęknięcie,

~ ilość cegieł nie spełniających powyższego wymagania nie powinna być większa niż:

o 2 na 15 sprawdzanych cegieł,

o 3 na 25 sprawdzanych cegieł,

o 5 na 40 sprawdzanych cegieł.

2.2.2. Bloczki betonowe

~ wymiary: $59\times 24\times 24\text{ cm}$, $59\times 24\times 12\text{ cm}$,

~ wytrzymałości na ściskanie 10MPa ,

~ beton do produkcji bloczków wg PN-80/B-06258.

2.2.3. Zaprawa cementowo-wapienna

~ stosować zaprawę o wytrzymałości $R_z=5,0\text{MPa}$,

~ przygotowanie zapraw do robót murowych powinno być wykonywane mechanicznie,

~ zaprawę należy przygotować w takiej ilości, aby mogła być wbudowana możliwie wcześnie po jej przygotowaniu tj. ok. 3 godzin,

~ do zapraw murarskich należy stosować piasek rzeczny lub kopalniany.

~ Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować cement portlandzki z dodatkiem żużla lub popiołów lotnych 25 i 35 oraz cement hutniczy 25 pod warunkiem, że temperatura otoczenia w ciągu 7 dni od chwili zużycia zaprawy nie będzie niższa niż $+5^\circ\text{C}$.

Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować wapno suchogaszone lub gaszone w postaci ciasta wapiennego otrzymanego z wapna niegaszonego, które powinno tworzyć jednolitą i jednobarwną masę, bez grudek niegaszonego wapna i zanieczyszczeń obcych.

Skład objętościowy zapraw należy dobierać doświadczalnie, w zależności od wymaganej marki zaprawy oraz rodzaju cementu i wapna.

2.2.6. Woda zarobowa do zaprawy

Do przygotowania zapraw stosować można każdą wodę zdatną do picia, z rzeki lub jeziora.

Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

2.1.3.3-Vermiculux - krzemianowo-wapienne płyt ogniochronnych

Vermiculux- do wykonania kanałów wentylacji pożarowej

Płyty Vermiculux służą do wykonywania samonośnych przewodów wentylacyjnych oraz zabezpieczeń ogniochronnych blaszanych przewodów wentylacyjnych wewnątrz budynków.

Istotną zaletą płyt jest ich estetyczny wygląd, prostota obróbki i montażu, niewielki ciężar izolacji oraz odporność na działanie wilgoci

2.1.4.Inne akcesoria

-klej gipsowy odpowiadający wymaganiom normy PN-B-30042:1997,

-szpachlówki gipsowe odpowiadające wymaganiom odpowiednich aprobat technicznych,

-kształtki stalowe ocynkowane

Aby można było wykonać ścianę, sufit, czy inną obudowę poziomą lub pionową konieczne jest wybudowanie odpowiedniej konstrukcji, która będzie później pokryta płytami g-k . Do wykonania konstrukcji należy użyć specjalnych, systemowych profili stalowych, produkowanych z blachy stalowej zabezpieczonej antykorozyjne (ocynkowanej), profilowanej na zimno. Producenci płyt g-k, będący jedynymi dostawcami kompletnych systemów suchej zabudowy wewnątrz, oferują następujące rodzaje profili zamieszczone w Tabeli 1.

Profile systemowe można podzielić na trzy grupy:

- profile ściennie przeznaczone do wykonywania konstrukcji lekkich ścian działowych.

- profile sufitowe do wykonywania konstrukcji sufitów podwieszanych oraz okładzin ściennych i sufitowych. Grubość blachy stalowej profili sufitowych wg instrukcji oferenta systemu lub zgodnie z Aprobatami Technicznymi wynosi 0,6 mm z tolerancją $\pm 0,07$ mm lub 0,55 mm z tolerancją $\pm 0,03$ mm.

- profile ościeżnicowe przeznaczone do osadzania drzwi w ścianach działowych oraz do wykonywania wzmocnień rusztu ścian w nietypowych rozwiązaniach.

Nie ma Polskiej Normy na profile do ścian i sufitów z płyt g-k, dobiera się je na podstawie indywidualnych Aprobat Technicznych. W niektórych aprobatach producentów profili ujęte są grubości blach mniejsze niż podane w Tabeli 1. Przy zakupie profili należy zwrócić uwagę na grubości blachy i producenta profilu, gdyż zastosowanie niesystemowych profili lub profili ze zbyt cienkiej blachy spowoduje utratę gwarancji systemowej na całą konstrukcję i utratę jej parametrów technicznych (odporność ogniowa i izolacyjność akustyczna).

-wkręty odpowiadające odpowiednim aprobatom technicznym.

-woda zarobowa musi odpowiadać wymaganiom normy PN-88/B-32250.

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Wykonawca powinien dysponować środkami transportu do przewozu materiałów oraz drobnym sprzętem do wykonania robót objętych niniejszą ST.

Wykonawca powinien dysponować następującym sprzętem:

- środkami transportu do przewozu materiałów,
- betoniarkami do przygotowania zapraw,
- rusztowaniem do murowania na wysokości,
- żurawiem do transportu pionowego materiałów,
- sprzętem pomocniczym.

Roboty można wykonać przy użyciu dowolnego sprzętu zaakceptowanego przez Inspektora nadzoru inwestorskiego.

Narzędzia potrzebne do wykonania suchej zabudowy ścianek działowych:

1. nóż,
2. paca stalowa,
3. piła otwornica
4. strug kątowy do fazowania,
5. szpachelka,
6. strug tarnik
7. wiertarka z mieszadłem

4. TRANSPORT I MAGAZYNOWANIE

4.1. Transport i magazynowanie

- płyty g-k składować należy na twardym suchym podłożu. Na paletach drewnianych o rozstawie desek co 35cm. Wszystkie wyroby gipsowe należy podczas transportu i magazynowania chronić przed działaniem wilgoci i czynników atmosferycznych. Pomieszczenie do składowania wyrobów gipsowych powinno mieć temperaturę powyżej +5°C, i wilgotność do 70%.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

5.1. Wykonawca przedstawi Inspektorowi nadzoru inwestorskiego do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki w jakich będą wykonywane.

5.2. Ogólny opis prac przy wykonywaniu suchej zabudowy ścian działowych.

Ścianki działowe z płyt gipsowo-kartonowych pełnią funkcję bariery akustycznej i ogniowej. Są lekkimi przegrodami o masie 20 - 50 kg/mkw. Elementami konstrukcyjnymi ściany są profile U (UW) i C (CW) wykonane z blachy stalowej ocynkowanej, do której przykręcane są płyty gipsowo-kartonowe. Umieszczona pomiędzy płytami wełna mineralna izoluje akustycznie i zwiększa bezpieczeństwo przeciwpożarowe. Roboty należy przeprowadzić w następującej kolejności:

1. Wyznaczyć przebieg ściany na podłodze i suficie używając do tego celu łąty, pionu i poziomnicy.
2. Profile przyściennie należy okleić systemową taśmą akustyczną.
3. Następnie montować konstrukcję nośną z profili UW (w poziomie) oraz profili CW (w pionie) (więcej o profilach). Kształtowniki na żądany wymiar docinać nożycami do blachy.

4. Profile nośne przykręcać do podłogi, sufitu i ścian za pomocą wkrętów i kołków. Uwaga! Nie należy łączyć wkrętami profili pionowych z profilami nośnymi przykręconymi do podłogi i ścian. Ich swobodne przesuwanie konieczne do precyzyjnego dopasowania podczas płytowania.
5. Płyty gipsowo-kartonowe mocować do profili za pomocą wkrętów systemowych. Połączenia krawędzi płyt powinny zawsze opierać się o profil pionowy.
6. Po opłytowaniu jednej strony ściany prowadzimy instalację elektryczną oraz układamy izolację z wełny mineralnej.
7. Mocować materiał izolacyjny wewnątrz ściany na systemowych haczykach zabezpieczających przed jego opadaniem ("płynięciem").
8. Po opłytowaniu drugiej strony ściany szpachlować połączenia płyt.

Przy wykonaniu ścian instalacyjnych działowych należy wziąć pod uwagę:

Instalacje- przejścia rur i inne otwory należy uszczelnić, używając ewentualnie gumowych pierścieni uszczelniających. Otwory powinny mieć średnicę większą o 10mm od średnicy rur instalacji. Na krawędzie cięte należy nałożyć środek gruntujący, dla lepszej przyczepności sylikonów. Rury należy zabezpieczyć przed drganiami. Rury powinny być izolowane dla zapobiegania odgłosu płynącej wody i skraplania się pary wodnej na powierzchni rur.

Instalowanie urządzeń sanitarnych- Urządzenia te należy montować na odpowiednich stelażach, przymocowanych do podłoża nośnego.

Zawieszanie przedmiotów o wadze powyżej 70kg – w miejscu zawieszenia należy montować profile stalowe o odpowiedniej nośności, montowane do podłoża nośnego i stropu.

Dylatacje należy wykonywać w miejscach przewidzianych przez projektanta. W zależności od wielkości przewidzianych odkształceń pozostawia się albo widoczną szczelinę, albo wypełnia się ją materiałem trwale elastycznym. Krawędzie widocznej szczeliny wykańcza się stosując specjalne listwy dylatacyjne, zapewniające odpowiednią estetykę i szczelność (uniemożliwienie przedostawania się powietrza). W przypadku mniejszych przemieszczeń szczeliny dylatacyjne można wypełniać np. kitem akrylowym, który można malować. Należy pamiętać o tym, że nawet najlepszy kit akrylowy ma odkształcalność np. ok. 17%. Oznacza to, że szerokość szczeliny dylatacyjnej zapewniającej tylko 1 mm wydłużenia musi wynosić minimum ok. 6 mm. Pozostawianie mniejszych szczelin wypełnianych kitem nie ma sensu, bo w eksploatacji będą one widoczne.

Połączenie na ścianie wykonanej z dwóch różnych materiałów zawsze będzie widoczne, szczególnie jeżeli będzie to pomieszczenie o zmiennej wilgotności powietrza. Trzeba wykonać w tym miejscu dylatację z możliwością oddzielnego odkształcania się każdego odcinka ściany. Jeżeli widoczna szczelina dylatacyjna psuje estetykę pomieszczenia, można wypełnić ją trwale elastyczną masą akrylową. Wówczas pomiędzy ścianą murowaną a płytami g-k należy pozostawić wolną przestrzeń min. 5 mm i wypełnić ją dopiero po zaszpachlowaniu wygładzającym obydwie odcinki ściany. Konstrukcja rusztu ściany z płyt g-k powinna być stabilnie połączona ze ścianą murowaną. Szpachlowanie masą akrylową należy wykonać co najmniej dwukrotnie w odstępach dwudniowych. Folię paroizolacyjną przykleja się do konstrukcji wykonanej z profili (np. konstrukcji zabudowy poddasza) przy pomocy dwustronnej taśmy samoprzylepnej (np. do przyklejania wykładzin). W celu zachowania szczelności paroizolacji należy podczas układania folii wykonać zakłady szer. 10-15 cm na jej połączeniach. Płyty standardowe GKB i ogniochronne GKF stosuje się w pomieszczeniach ogrzewanych, w których wilgotność względna nie przekracza 70%. Płyty impregnowane GKBI i ogniochronne impregnowane GKFI stosuje się w pomieszczeniach ogrzewanych,

w których poziom wilgotności jest podwyższony, lecz nie przekracza 85%. W pomieszczeniach takich musi być również sprawna instalacja wentylacyjna. Oprócz przestrzegania ww. zasad połączenia płyt należy szpachlować stosując systemowe gipsy i masy szpachlowe. Temperatura panująca w pomieszczeniu w czasie szpachlowania połączeń płyt powinna być zbliżona do temperatury panującej w tym pomieszczeniu podczas jego eksploatacji.

Płyty g-k przeznaczone na ściany obłożone płytkami ceramicznymi należy gruntować.

6.KONTROLA JAKOŚCI

6.1.Płyta gipsowo-kartonowa.

Płyty g-k dostarczone na plac budowy powinny odpowiadać warunkom normy PN-B-79405:1997.

7.OBMIAR ROBÓT

Ogólne ustalenia dotyczące obmiaru robót podano w SST – B – O „Wymagania ogólne”

8.ODBIÓR TECHNICZNY ROBÓT

Odbiór robót przeprowadza się przez sprawdzenie na podstawie oględzin i pomiarów wyrwykowych zgodności wykonania ścian z technicznymi warunkami wykonania i obowiązującymi normami.

9.PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST – B – O „Wymagania ogólne” pkt 9.

10.PRZEPISY ZWIĄZANE

1. Wymienionych – jako obowiązujące –w Załączniku nr1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 kwietnia 2004 r (Dz.U. Nr 109, poz. 1156) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
 2. Przywołanych w niniejszej specyfikacji technicznej w pkt9 - jako obligatoryjne dla danego zadania
 3. Jeśli są „przywołane w projekcie” jako podstawa projektu lub rozwiązania
 - PN-72/B-10122 Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze
 - PN-B-79405:1997 Płyty gipsowo-kartonowe
 - PN-B-79406:1997 Płyty warstwowe gipsowo-kartonowe
 - PN-B-19401:1996 Płyty gipsowo dźwiękochłonne, dekoracyjne i wentylacyjne
 - PN-B-19402:1996 Płyty gipsowo ściennie
- PRZEPISY I DOKUMENTY ZWIĄZANE**
- PN-68/B-10020 Roboty murowe z cegły. Wymagania i badania przy odbiorze.
 - PN-B-12050:1996 Wyroby budowlane ceramiczne.
 - PN-B-12011:1997 Wyroby budowlane ceramiczne. Cegły kratówki.
 - PN-EN 197-1:2002 Cement. Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementu powszechnego użytku.
 - PN-B-30000:1990 Cement portlandzki.
 - PN-88/B-30001 Cement portlandzki z dodatkami.
 - PN-EN 197-1:2002 Cement. Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku.
 - PN-97/B-30003 Cement murarski 15.

- PN-88/B-30005 Cement hutniczy 25.
 - PN-86/B-30020 Wapno.
 - PN-EN 13139:2003 Kruszywa do zaprawy.
 - PN-80/B-06259 Beton komórkowy.
 - PN-B-14501 Zaprawy budowlane zwykłe.
 - PN-B-14503 Zaprawy budowlane cementowo- wapienne.
 - PN-B-14504 Zaprawy budowlane cementowe.
 - PN-B-30020 Wapno budowlane. Wymagania.
 - PN-B-32250 Materiały budowlane. Woda do betonu i zapraw.
 - PN-EN 26927 Budownictwo. Wyroby do uszczelniania. Kity. Terminologia.
- Instrukcja nr 221 Instytutu Techniki Budowlanej - Wytyczne oceny odporności ogniowej elementów konstrukcji budowlanych
 - Warszawa 1979 rok.